

іпотечного ринку, незавершеності реформ у сферах пайового інвестування, що становлять значний інтерес для банківського бізнесу тощо [2].

Таким чином, на розвиток банківських інновацій в Україні значною мірою впливають недосконалі законодавча база щодо захисту прав інтелектуальної власності, законодавча база щодо регулювання сфер, яких стосується впровадження інновацій, відсутність значного попиту українських споживачів. Як і в багатьох пострадянських країнах, населення не підготовлене до сприйняття банків як фінансових радників, до користування інноваціями в банківській сфері, що стримує їх розвиток, а тому не створює для банків можливостей значно підвищити конкурентоспроможність на світових фінансових ринках. Подальші дослідження у цій галузі повинні стосуватися методів співпраці банків з населенням, а також удосконалення нормативної і законодавчої бази України.

Список літератури: 1. *Єгоричева С.Б.* Банківські інновації. Навч. пос. - К.: Центр учбової літератури, 2010. - 208 с. 2. *Румянцев А.* Private banking- ексклюзив для мільйонерів // *Финансовый директор.* - 2006. - №5. с.75-80.

ГОНЧАРОВА Т.В., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ПОНЯТТЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Підприємство у ринкових стосунках займає особливе місце. Показником ринкової стабільності є здатність підприємства успішно розвиватися в умовах змін зовнішнього і внутрішнього середовищ. Міцне положення на ринку - запорука успіху. Цьому сприяє прагнення до економічної стійкості підприємства.

Вивчення літератури і практичного досвіду показує, що відсутні універсальна методика визначення економічної стійкості підприємства та оптимальні критерії оцінки «економічної стійкості підприємства».

Дискусійними залишаються питання визначення резервів зростання «економічної стійкості» підприємства.

Кожного року в Україні збільшується кількість зареєстрованих підприємств, за даними Держкомстату, тільки у травні 2011 року просліджується збільшення на 2,329 тис. суб'єктів, а на 1 серпня цього ж року кількість підприємств і організацій в Україні склала 1 млн 317,049 тис.

У сучасній економічній літературі не склалося чіткого визначення поняття «економічна стійкість», а також висловлюються різні думки про набір показників, що дозволяють її визначити. Також труднощі викликані тим, що взагалі поняття «стійкості» використовується науковцями в різних областях науки (біології, економіці, математиці, механіці, психології, соціології, техніці, фізиці, хімії), пов'язаних з вивченням і функціонуванням складних систем. Тому дані обставини зумовили певний науковий інтерес до дослідження цієї проблеми.

В.І. Захарченко під економічною стійкістю розуміє: «комплекс властивостей організаційної, інноваційної, логістичної, виробничої, фінансово-кредитної діяльності з врахуванням їх взаємовпливу і взаємозв'язку, і багато що інше»

Тобто стійкість це відображення особливого стану господарської системи в складному ринковому середовищі що характеризує гарантію цілеспрямованості її руху в сьогоденні та прогнозованому майбутньому. Вона синтезує в собі сукупність властивостей самої системи і найважливіших складових її комерційної і господарської діяльності.

Не менш важливим аспектом є визначення структури економічної стійкості, на якій ґрунтується, як вже було зазначено, ефективність його діяльності та тверда позиція на ринку.

Науковці зазначають, що саме економічний потенціал визначає можливості економіки підприємства або організації в цілому, також що економічний потенціал є узагальненою характеристикою роботи

підприємства і проявом сукупного впливу наступних взаємозв'язаних його сторін: виробничого, майнового, фінансового, ділового потенціалів.

Відомо, що головною метою і умовою функціонування підприємства стає здобуття доходу в процесі своєї діяльності, задоволення попиту покупців, контроль за оптимізацією витрат, конкурентоспроможності та інше. Як вже було зазначено, основним економічним інтересом стає досягнення економічної стійкості підприємства.

Механізм досягнення економічної стійкості підприємства є складовою багаторівневої системи економічної безпеки підприємства, що включає об'єктивну і суб'єктивну сторони. Сучасна практика та наукові дослідження говорять про те що, українські підприємства, які функціонують в умовах зростаючої невизначеності та динамічного зовнішнього середовища, повинні звернути велику увагу на їх стійкий розвиток, який є основним фактором забезпечення конкурентоспроможності. Та акцентувати увагу на розрахунку прийняттого показника економічної стійкості для кожного підприємства.

ГУДЗ Р.Б., магістр, НТУ «ХПІ», Харків

ПРОБЛЕМИ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Маркетингова політика комунікацій — це комплекс заходів, які використовуються фірмою для інформування, переконання чи нагадування споживачам про свої товари (послуги).

Проблема удосконалення комунікаційної політики підприємства на сьогоднішній день є дуже актуальною. Необхідність вдосконалення комунікаційної політики може пояснюватися наступними причинами: недостатньою інформованістю цільової аудиторії про товари підприємства; підприємству не вдалося сформувати сприятливий імідж, необхідністю підвищення обсягів продажу, збільшення прибутку, розширення частки ринку та інше.